

Sesijas dokuments

B9-0440/2020 }
B9-0441/2020 }
B9-0443/2020 }
B9-0444/2020 }
B9-0445/2020 } RC1

16.12.2020

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu

nolūkā aizstāt šādus rezolūcijas priekšlikumus:

B9-0440/2020 (Verts/ALE)

B9-0441/2020 (S&D)

B9-0443/2020 (Renew)

B9-0444/2020 (ECR)

B9-0445/2020 (PPE)

par Irānu, jo īpaši 2012. gada Saharova balvas laureātes Nasrinās Sotudehas lietu
(2020/2914(RSP))

Michael Gahler, David Lega, Željana Zovko, Isabel Wiseler-Lima, Sandra Kalniete, David McAllister, Miriam Lexmann, Radosław Sikorski, Paulo Rangel, Andrzej Halicki, Tomáš Zdechovský, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Vladimír Bilčík, Inese Vaidere, Christian Sagartz, Vangelis Meimarakis, Krzysztof Hetman, Romana Tomc, Magdalena Adamowicz, Ivan Štefanec, Benoît Lutgen, Eva Maydell, Luděk Niedermayer, Jiří Pospíšil, Stanislav Polčák, Stelios Kympouropoulos, Michaela Šojdrová,

RC\1220988LV.docx

PE661.574v01-00 }
PE661.575v01-00 }
PE662.799v01-00 }
PE662.800v01-00 }
PE662.801v01-00 } RC1

Peter Pollák, Loránt Vincze, Ioan-Rareş Bogdan, Janina Ochojska

PPE grupas vārdā

Kati Piri, Jytte Guteland

S&D grupas vārdā

Hilde Vautmans, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Dita

Charanzová, Olivier Chastel, Klemen Grošelj, Svenja Hahn, Karin Karlsbro,

Moritz Körner, Ilhan Kyuchyuk, Javier Nart, Frédérique Ries, María Soraya

Rodríguez Ramos, Ramona Strugariu, Marie-Pierre Vedrenne

grupas “Renew” vārdā

Hannah Neumann, Ernest Urtasun

Verts/ALE grupas vārdā

Ryszard Antoni Legutko, Anna Fotyga, Karol Karski, Adam Bielan, Ryszard

Czarnecki, Assita Kanko, Joanna Kopcińska, Elżbieta Kruk, Elżbieta

Rafalska, Bogdan Rzońca, Hermann Tertsch, Valdemar Tomaševski, Witold

Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Jadwiga Wiśniewska

ECR grupas vārdā

Fabio Massimo Castaldo

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Irānu, jo īpaši 2012. gada Saharova balvas laureātes Nasrinas Sotudehas lietu (2020/2914(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Irānu, jo īpaši 2018. gada 13. decembra rezolūciju par Irānu, jo īpaši *Nasrin Sotoudeh* lietu¹, un 2019. gada 17. septembra rezolūciju par Irānu, jo īpaši sieviešu tiesību aizstāvju un apcietināto ES dubultpilsoņu stāvokli²,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (*OHCHR*) 2020. gada 9. decembra paziņojumu par Irānu, kurā prasīts atbrīvot Nasrinu Sotudehu,
  - ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2019. gada 12. decembra paziņojumu par nāvessoda izpildi Ruhollam Zamam,
  - ņemot vērā *OHCHR* 2020. gada 25. novembra paziņojumu, kurā Irāna tiek aicināta apturēt nāvessoda izpildi Ahmadrezam Džalali,
  - ņemot vērā ANO īpašā referenta par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā 2020. gada 26. oktobra paziņojumu, kurā aicināts saukt pie atbildības par vardarbīgu protestu apspiešanu, un viņa 2020. gada 21. jūlija ziņojumu par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā,
  - ņemot vērā 2020. gada 9. decembrī notikušo 5. Eiropas Savienības un Irānas augsta līmeņa dialogu,
  - ņemot vērā ES pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
  - ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu, spīdzināšanu un vārda brīvību,
  - ņemot vērā 2012. gada Saharova balvas par domas brīvību piešķiršanu Nasrinai Sotudehai,
  - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2012. gada Saharova balvas par domas brīvību laureāte Nasrina Sotudeha ir Irānas juriste, cilvēktiesību aktīviste un politiešlodzītā, kas pēdējo 15 gadu laikā ir cīnījusies par sieviešu, bērnu, reliģisko minoritāšu, žurnālistu un mākslinieku tiesībām, kā arī par tiem, kuriem piespriests nāvessods, un tādēļ Irānas iestādes pret viņu ir pastāvīgi vērsušās un vajājušas, turklāt viņa vairākas reizes ir tikusi aizturēta un ieslodzīta; tā kā

¹ OV C 388, 13.11.2020., 127. lpp.

² Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0019.

pret viņu vērstā kriminālvajāšana un pret viņu izvirzītās apsūdzības liecina par to, ka Irānas tiesu iestādes uzskata cilvēktiesību aktīvismu par krimināli sodāmu darbību;

- B. tā kā Nasrina Sotudeha kopš 2018. gada 13. jūnija ir patvaļīgi ieslodzīta par to sieviešu pārstāvēšanu, kuras protestēja pret Irānas likumu par obligātu hidžāba valkāšanu un kurām 2019. gada martā aizmuguriski piesprieda 33 gadu cietumsodu un 148 pletnes sitienus; tā kā ANO eksperti vairākkārt ir pauduši nopietnas bažas par to, ka viņas pašreizējā ieslodzīšana ir patvaļīga, un ir aicinājuši viņu atbrīvot;
- C. tā kā 2020. gada 7. novembrī Nasrina Sotudeha tika uz laiku atbrīvota pēc tam, kad viņas Covid-19 tests izrādījās pozitīvs; tā kā 2020. gada 2. decembrī viņai tika dots rīkojums atgriezties Kvarčakas cietumā, kas ir sieviešu ieslodzījuma centrs Teherānā ar cietsirdīgiem un necilvēcīgiem ieslodzījuma apstākļiem; tā kā šis Irānas varas iestāžu lēmums var viņai radīt dzīvībai bīstamas sekas un vēl vairāk pagarina viņas patvaļīgo ieslodzījumu, pārkāpjot Irānas saistības saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām;
- D. tā kā Irānas iestādes ir vērsušās pret Nasrinās Sotudehas ģimeni, radniekiem un draugiem, jo īpaši pret viņas vīru Rezu Handānu, lai viņus apklusinātu un pārtrauktu jebkādu kampaņu organizēšanu par Nasrinās Sotudehas atbrīvošanu;
- E. tā kā Nasrinās Sotudehas apcietināšana ir daļa no Irānas pastiprinātajām represijām pret sieviešu tiesību aizstāvjiem; tā kā sieviešu tiesību aizstāvji, kas aktīvi piedalās kampaņā par sieviešu iespēju un tiesību palielināšanu, ir cietuši no vajāšanas, patvaļīgas aizturēšanas un ieslodzīšanas, un ir pārkāptas viņu tiesības uz taisnīgu tiesu un pienācīgu tiesas procesu;
- F. tā kā tiek ziņots, ka Ahmadreza Džalali, kurš irāņu izcelsmes zviedru ārsts, akadēmiķis un profesors *VUB* universitātē Beļģijā un Pjemontes Austrumu studiju universitātē (*Universita degli Studi del Piemonte Orientale*) Itālijā un kuram 2017. gada oktobrī tika piespriests nāvessods par izdomātu spiegošanu, ir pārcelts uz vieninieku kameru, gatavojoties nāvessoda izpildei, neraugoties uz plaši atzītiem konstatējumiem, kas apstiprina, ka viņa tiesas process bija ārkārtīgi netaisns un ka viņš tika notiesāts, pamatojoties uz piespiedu atzīšanos, izmantojot spīdzināšanu; tā kā viņš ir saņēmis draudus no Irānas amatpersonām, solot nogalināt viņu un viņa ģimeni Zviedrijā un Irānā; tā kā vēstulē no Evinas politiskā cietuma viņš rakstīja, ka viņa ieslodzīšanas iemesls bija tas, ka viņš nepiekrita kļūt par Irānas spiegu Eiropas iestādēs; tā kā Ahmadreza Džalali 2020. gada 24. novembrī tika informēts, ka viņa nāvessoda izpilde notiks drīz;
- G. tā kā 2020. gada 12. decembrī žurnālistam Ruhollam Zamam tika izpildīts nāvessods, viņu pakarot, pēc tam, kad Augstākā tiesa ar sasteigtu 2020. gada 8. decembra lēmumu paturēja spēkā viņa nāvessodu par neskaidrām apsūdzībām “korupcijā uz Zemes”, kā pierādījumu tam izmantojot piespiedu kārtā iegūtas atzīšanās; tā kā Ruholla Zams, kuram 2009. gadā Francijā tika piešķirts patvērums un kurš vadīja populāru *Telegram* kanālu, kas kritizēja Irānas varas iestādes, tika aizvilināts uz Irāku un Irānas varas iestādes viņu tur nolaupīja un aizveda uz Irānu; tā kā sodīšana ar nāvi par vārda brīvības izmantošanu ir klajš starptautisko cilvēktiesību pārkāpums;

- H. tā kā kopš 2019. gada jūnija Evinas cietumā ir patvaļīgi ieslodzīta ES pilsone un ievērojama Irānas izcelsmes franču akadēmiķe, Parīzes Politikas zinātnes institūta zinātniskā direktore Fariba Adelha;
- I. tā joprojām tiek aizturēti ES un Irānas dubultpilsoņi un pēc tam viņi tiek ilgstoši turēti vieninieku kamerās un nopratināti bez pienācīga procesa, bez piekļuves taisnīgai tiesai, turklāt viņiem tiek piespriesti ilgi cietumsodi, pamatojoties uz neskaidrām vai nekonkrētām apsūdzībām saistībā ar “valsts drošību” un “spiegošanu”; tā kā Irāna neatzīst dubultpilsonību, tādējādi ierobežojot ārvalstu vēstniecību piekļuvi saviem dubultpilsoņiem, kas Irānā atrodas apcietinājumā;
- J. tā kā Irānas tiesas nenodrošina pienācīgu procesu un taisnīgu tiesu, liedzot piekļuvi juridiskajai palīdzībai, jo īpaši izmeklēšanas posmā, kā arī liedzot konsulāros, ANO vai humānās palīdzības organizāciju apmeklējumus; tā kā Irānas tiesu iestāžu piespriestie cietumsodi bieži ir balstīti uz neskaidrām vai nekonkrētām apsūdzībām saistībā ar valsts drošības apsvērumiem un spiegošanu; tā kā nav neatkarīgu mehānismu, kas nodrošinātu pārskatatbildību tiesu sistēmā, un joprojām pastāv nopietnas bažas par tiesnešu politizāciju;
- K. tā kā Irānas iestādes uz pilsoniskās sabiedrības protestiem pret nabadzību, inflāciju, korupciju un politisko autoritārismu reaģē ar smagām represijām; tā kā Irānas izlūkošanas dienests ir pastiprinājis represijas pret pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, advokātiem, vides aktīvistiem, sievietes tiesību aizstāvjiem, studentiem, žurnālistiem, skolotājiem, kravas automobiļu vadītājiem un miermīlīgiem aktīvistiem;
- L. tā kā ANO cilvēktiesību eksperti ir aicinājuši Irānu garantēt to cilvēktiesību aizstāvju un juristu tiesības, kuri ir ieslodzīti par publisku atbalstu protestiem pret hidžāba obligātu valkāšanu Irānā, un ir atkārtoti pauduši nopietnas bažas par to, ka Irānā joprojām tiek izpildīts nāvessods mazgadīgiem likumpārkāpējiem;
- M. tā kā ir saņemti daudzi ziņojumi par necilvēcīgajiem un pazemojošajiem apstākļiem cietumos un par to, ka ieslodzījuma laikā tiek liegta pienācīga piekļuve medicīniskajai aprūpei, lai iebiedētu, sodītu vai piespiestu ieslodzītos, tādējādi pārkāpjot ANO ieslodzīto režīma standarta minimālos noteikumus;
- N. tā kā desmitiem cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu, juristu un aktīvistu joprojām atrodas ieslodzījumā par miermīlīgu aktīvismu un viņiem nevar tikt piemērota apžēlošana un pagaidu atbrīvošana, ko īsteno Covid-19 pandēmijas laikā, lai samazinātu cietumu pārpildītību;
- O. tā kā ANO īpašais referents par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā savā gada ziņojumā, ko viņš iesniedza ANO Ģenerālajai asamblejai 2020. gada 21. jūlijā, puda sašutumu par to, ka Irāna joprojām izmanto nāvessodu, un par lielo izpildīto nāvessodu skaitu un apstiprināja, ka saņemtie ziņojumi liecina par pastāvīgu tendenci, ka tiek ierobežota vārda brīvība un tiek pastāvīgi diskriminētas minoritātes un sievietes;
- P. tā kā tajā pašā ziņojumā ANO īpašais referents apstiprina, ka, neraugoties uz skaidriem

pierādījumiem par to, ka Irānas drošības spēki izmantoja pārmērīgu un letālu spēku, kā rezultātā 2019. gada novembra protestos gāja bojā vairāk nekā 300 cilvēku, tostarp sievietes un bērni, Irānas varas iestādes gandrīz gadu pēc šiem notikumiem nav veikušas izmeklēšanu, kas atbilstu starptautiskajiem standartiem;

- Q. tā kā protestētājiem arvien biežāk tiek piespriesti nāvessodi, no viņiem ar spīdzināšanu tiek regulāri izspiestas “atzīšanās” un pēc tam viņiem tiek izpildīts nāvessods, neinformējot viņu advokātus vai ģimenes locekļus, kā tas bija gadījumā ar slaveno cīkstoni Navidu Afkari, kas tika nogalināts, izpildot viņam nāvessodu 2020. gada 12. septembrī, par apsūdzībām, kuras viņš pilnībā noliedza; tā kā viņa brāļi joprojām atrodas ieslodzījumā un viņiem ir piespriests ļoti ilgs cietumsods par piedalīšanos pret valdību vērstos protestos;
- R. tā kā Parlaments pieņēma rezolūciju, kurā tas aicināja izveidot EĀDD Stratēģiskās komunikācijas vienību, kas strādātu ar Tuvajiem Austrumiem, jo īpaši Irānu;
- S. tā kā tiek izmantotas masu novērošanas tehnoloģijas, lai apspiestu tiešsaistes un ielu protestus, tostarp izmantojot cenzūru tiešsaistē; tā kā valsts plašsaziņas līdzekļi ir rīkojuši dezinformācijas kampaņas pret protestētājiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, iesaistot valsts vadošās amatpersonas, lai izjauktu 2019. gada novembra protestus,
1. stingri nosoda cilvēktiesību aizstāves un juristes Nasrinas Sotudehas patvaļīgo aizturēšanu, notiesāšanu un neseno nogādāšanu cietumā un aicina Irānas Islāma Republikas varas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem steidzami viņu atbrīvot un ļaut viņai saņemt nepieciešamo veselības aprūpi;
  2. stingri nosoda to, ka 2020. gada 12. decembrī tika izpildīts nāvessods Francijā dzīvojošajam žurnālistam, “Telegram” kanāla “Amad News” redaktoram Ruhollaham Zamam un 2020. gada 12. septembrī – cīkstonim Navidam Afkari; pauž visdziļāko līdzjūtību viņu ģimenēm, draugiem un kolēģiem; aicina ES un tās dalībvalstu iestādes nodrošināt efektīvāku aizsardzību ES dzīvojošiem Irānas valstspiederīgajiem, kuri ir pakļauti Irānas izlūkošanas dienestu vajāšanai un draudiem;
  3. aicina Irānu nekavējoties apturēt paredzēto nāvessoda izpildi Zviedrijas un Irānas akadēmiķim Ahmadrezam Džalali, atbrīvot viņu un izmaksāt viņam kompensāciju, kā arī pārtraukt draudēt viņa ģimenei Irānā un Zviedrijā; turklāt stingri nosoda viņa spīdzināšanu, patvaļīgo aizturēšanu un nāvessodu; norāda, ka Dr. Džalali 2020. gada 24. novembrī tika informēts par prokuratūras iestāžu izdoto rīkojumu izpildīt sodu un ka viņu pārcēla uz vieninieku ieslodzījuma vietu Evinas cietuma 209. kamerā; atkārtoti aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieku/Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) un ES dalībvalstis nekavējoties iejaukties, lai apturētu jebkādu plānu sodīt ar nāvessodu Ahmadrezu Džalali, atceltu šo nāvessodu un nodrošinātu viņa tūlītēju atbrīvošanu;
  4. aicina visas ES dalībvalstis saskaņā ar ES pamatnostādnēm par cilvēktiesību aizstāvjiem kopīgi nākt klajā ar publiskiem paziņojumiem un uzņemties diplomātiskas iniciatīvas, lai uzraudzītu negodīgas tiesas prāvas un apmeklētu cietumus, kuros tiek aizturēti cilvēktiesību aizstāvji un citi parlēcības dēļ ieslodzītie, tostarp ES valstspiederīgie

Irānā;

5. aicina Irānas valdību nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot simtiem cilvēku, kas patvaļīgi aizturēti par to, ka viņi miermīlīgi izmantojuši savas tiesības uz uzskatu un vārda brīvību, tostarp protestētājus, žurnālistus, plašsaziņas līdzekļu darbiniekus, politiskos disidentus, māksliniekus, rakstniekus un cilvēktiesību aizstāvjus, tostarp juristus, sieviešu tiesību aizstāvjus, darba tiesību aktīvistus, minoritāšu tiesību aktīvistus, vides aktīvistus, kampaņu dalībniekus, kas cīnās pret nāvessodu, un citus, tostarp tos, kas prasa patiesību, taisnīgumu un reparācijas par 20. gs. astoņdesmitajos gados izpildītajiem ārpustiesas nāvessodiem; uzsver, ka līdz viņu atbrīvošanai Irānas varas iestādēm ir jāgarantē viņu fiziskais un garīgais stāvoklis;
6. mudina Irānu nekavējoties atcelt visas apsūdzības un atcelt visus ceļošanas ierobežojumus visiem Eiropas un Irānas dubultpilsoņiem, kuri ir pakļauti patvaļīgai aizturēšanai un citiem ierobežojošiem pasākumiem, piemēram, Fariba Adelkhaha, Nahida Tagāvi, Kamēla Ahmadi un Nazanina Zaghari-Ratkliffa gadījumā; atkārtoti prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot Kamranu Ghaderi, Masudu Mosahebu un Moradu Tahbazu, kuri pašlaik atrodas apcietinājumā Irānas cietumos, un atkārtoti nosoda to, ka Irānas tiesu iestādes pēc netaisnīgiem tiesas procesiem joprojām tur ieslodzījumā ES un Irānas dubultpilsoņus, kā arī to, ka viņiem nav pieejams konsulārais atbalsts;
7. pauž bažas par fizisku uzbrukumu cilvēktiesību aizstāvei Golrokhai Iraei un viņas piespiedu pārvietošanu uz Evinas cietumu 2020. gada 13. decembrī; prasa nekavējoties noskaidrot viņas situāciju un atkārtoti prasa viņu atbrīvot;
8. pauž visstingrāko nosodījumu par vārda, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvības apspiešanu; mudina Irānas varas iestādes nodrošināt, ka tiek pilnībā īstenots Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram tā ir pievienojusies, un nodrošināt visu ieslodzīto tiesības uz pienācīgu tiesvedību un taisnīgu tiesu, tostarp tiesības tikt pārstāvētiem ar pašu izvēlētu advokātu;
9. nosoda pilsoniskās telpas ierobežojumus, nāvessoda izmantošanu par politisku represiju ieroci, amputācijas, pēršanu un citus cietsirdīgus un necilvēcīgus sodus, kas iekļauti Irānas kriminālkodeksā, cietsirdīgus un necilvēcīgus apcietinājuma apstākļus, atzīšanos, kas iegūta spīdzināšanas vai sliktas izturēšanās rezultātā, un civiliedzīvotāju tiesāšanu revolucionārās tiesās; nosoda nāvessoda izmantošanu, lai atturētu no miermīlīgas opozīcijas cilvēktiesību aktīvisma un tiesībām izmantot vārda brīvību; aicina Irānas valdību nekavējoties pasludināt moratoriju attiecībā uz visiem neizpildītajiem nāvessodiem, lai pilnībā atceltu nāvessodu;
10. norāda uz Irānas sieviešu sasniegumiem izglītības, zinātnes un pētniecības jomā, ko apliecina fakts, ka vairākums Irānas augstskolu studentu ir sievietes; mudina Irānas Islāma Republiku gan tiesību aktos, gan praksē izskaust jebkāda veida diskrimināciju un citus cilvēktiesību pārkāpumus pret sievietēm un meitenēm; stingri atbalsta Irānas sievietes un cilvēktiesību aizstāvjus, kas turpina iestāties par cilvēktiesībām, neraugoties uz grūtībām un personīgajām sekām, ar kurām viņi saskaras;

11. aicina Irānas varas iestādes novērst jebkāda veida diskrimināciju pret personām, kas pieder pie etniskām un reliģiskām minoritātēm, tostarp kristiešiem un bahajiešiem, un LGBTI personām, un nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus ieslodzītos, kuri izmantojuši savas tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību vai seksuālo orientāciju;
12. aicina sākt ANO vadītu izmeklēšanu par noziegumiem, kas par tādiem atzīti saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, un par citiem smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas izdarīti 2019. gada novembra un 2020. gada janvāra protestu laikā; mudina ES un tās dalībvalstis pieņemt mērķtiecīgus ierobežojošus pasākumus pret amatpersonām, kas ir atbildīgas par šiem pārkāpumiem;
13. pauž spēcīgu atbalstu Irānas iedzīvotājiem, kuri vēlas dzīvot brīvā, stabilā, iekļaujošā un demokrātiskā valstī, kas respektē savas valstiskās un starptautiskās saistības cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā; aicina Irānas varas iestādes nodrošināt neatkarīgu un objektīvu izmeklēšanu par visiem šajos protestos notikušajiem nāves gadījumiem, par visiem tiem, kurus tur aizdomās par kriminālatbildību par protestētāju nogalināšanu, un par visiem gadījumiem, kad cietušie tiek pakļauti piespiedu pazušānai un nāvēssoda izpildei bez tiesas sprieduma; turklāt aicina Irānas varas iestādes ekshumēt un atdot upuru mirstīgās atliekas viņu ģimenēm, identificēt vainīgos un saukt pie atbildības vainīgos un nodrošināt cietušajiem efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus;
14. atzinīgi vērtē to, ka Padome ir pieņēmusi cilvēktiesību sankciju mehānismu – tā dēvēto Magnitska aktu – kā svarīgu ES instrumentu, lai sodītu cilvēktiesību pārkāpējus; prasa veikt mērķtiecīgus pasākumus pret Irānas amatpersonām, kuras ir izdarījušas smagus cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp saistībā ar nesen izpildītajiem nāvēssodiem Ruhollaham Zamam un Navidam Afkari un Irānas dubultpilsoņu un ārvalstu valstspiederīgo patvaļīgo aizturēšanu, kā arī pret personām, kas iesaistītas rupjos cilvēktiesību pārkāpumos, tostarp tiesnešiem, kas piesprieduši nāvēssodu žurnālistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem, politiskajiem disidentiem un aktīvistiem;
15. uzskata, ka turpmākas mērķtiecīgas sankcijas būs nepieciešamas, ja Irānas varas iestādes neatbrīvos Dr. Džalali, kā to pieprasa ES un tās dalībvalstis;
16. aicina Padomi pievērst uzmanību cilvēktiesību pārkāpumiem kā divpusējās sadarbības ar Irānu galvenajai sastāvdaļai saskaņā ar kopīgo paziņojumu, par ko 2016. gada aprīlī vienojās PV/AP un Irānas ārlietu ministrs; aicina EĀDD ES un Irānas augsta līmeņa dialogā arī turpmāk iekļaut cilvēktiesības, jo īpaši cilvēktiesību aizstāvju stāvokli, un stingri aicina Irānas varas iestādes pārtraukt visus pret cilvēktiesību aizstāvjiem vērstos iebiedēšanas un represiju aktus par saziņu ar ES un ANO amatpersonām;
17. aicina EĀDD un ES dalībvalstis pilnībā atbalstīt Saharova balvas laureātus, izmantojot to diplomātiskās un konsulārās pārstāvniecības un izveidojot iestāžu iekšējo darba grupu, lai atbalstītu apdraudētos Saharova balvas laureātus; uzskata, ka ES delegācijām būtu jāpalielina atbalsts riskam pakļautajiem laureātiem;
18. lūdz EĀDD stiprināt savas spējas apkarot Irānas iejaukšanos un dezinformāciju Eiropas teritorijā; mudina Irānas varas iestādes atcelt tiešsaistes pakalpojumu un satūra cenzūru un atturēties no interneta slēgšanas, kas nav savienojama ar starptautiskajām

cilvēktiesībām;

19. aicina ES un tās dalībvalstis pievērsties sieviešu cilvēktiesību aizstāvju īpašajai neaizsargātībai, izmantojot pienācīgus aizsardzības pasākumus, kas viņus pasargā no konkrētiem un ar dzimumu saistītiem riskiem, kuriem viņi ir pakļauti;
20. aicina Irānas varas iestādes attiecināt pastāvīgo apmeklēšanas uzaicinājumu uz visām ANO Cilvēktiesību padomes īpašajām procedūrām un proaktīvi sadarboties; mudina pievērst īpašu uzmanību tam, lai ANO īpašais referents par cilvēktiesību stāvokli Irānas Islāma Republikā drīkstētu ieceļot šajā valstī;
21. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Komisijas priekšsēdētājas vietniekam / Savienības augstajam pārstāvim ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Irānas Islāma Republikas augstākajam vadītājam, Irānas Islāma Republikas prezidentam un Irānas parlamenta deputātiem.